

USTAWA
z dnia 13 listopada 1963 r.
o zwalczaniu chorób zakaźnych

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 1963 r. Nr 50, poz. 279, 1971 r. Nr 12, poz. 115, 1974 r. Nr 47, poz. 280, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1997 r. Nr 60, poz. 369, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 63, poz. 634.

Art. 1.

1. Ustawa dotyczy wykrywania i zapobiegania szerzeniu się chorób zakaźnych oraz leczenia chorych na te choroby.
2. Chorobami zakaźnymi w rozumieniu ustawy są choroby ludzi wywoływane przez żywe organizmy lub ich produkty (jady), jeżeli choroby te ze względu na swój charakter lub na sposób szerzenia się stanowią szczególne zagrożenie dla zdrowia ludności.
3. *[Minister Zdrowia i Opieki Społecznej]* <**Minister właściwy do spraw zdrowia**> ustala w drodze rozporządzenia wykaz chorób zakaźnych.
4. *[Minister Zdrowia i Opieki Społecznej]* <**Minister właściwy do spraw zdrowia**> w przypadkach, gdy wymagają tego względu sanitarno-epidemiologiczne, może w drodze rozporządzenia rozciągnąć niektóre przepisy ustawy na inne choroby mogące w określonych warunkach szerzyć się epidemicznie.
5. Użyte w ustawie określenia oznaczają:
 - 1) "chory zakaźnie" - osobę dotkniętą chorobą zakaźną,
 - 2) "podejrzany o chorobę zakaźną" - osobę, u której występują objawy mogące wskazywać na chorobę zakaźną,
 - 3) "nosiciel" - osobę, której ustrój wydała na zewnątrz żywe zarazki wywołujące chorobę zakaźną, mimo że osoba ta nie wykazuje klinicznych objawów tej choroby,
 - 4) "podejrzany o zakażenie" - osobę, która miała styczność z chorym zakaźnie lub materiałem zakaźnym bądź zakażonym albo przebywała na terenie zakażonym,
 - 5) "podejrzany o nosicielstwo" - osobę, która przebyła chorobę zakaźną lub jest podejrzana o zakażenie, a co do której nie została wyłączona możliwość, że jest nosicielem.
6. Przepisy ustawy, dotyczące podejrzanych o zakażenie i podejrzanych o nosicielstwo, nie mają zastosowania do pracowników służby zdrowia zatrudnionych przy wykrywaniu i zapobieganiu szerzeniu się chorób zakaźnych albo przy leczeniu lub obsłudze chorych zakaźnie, nosicieli, podejrzanych o zakażenie lub podejrzanych o nosicielstwo pod warunkiem przestrzegania przez nich zasad postępowania ustalonego dla tej kategorii pracowników.

zmiany w ust. 3 i 4 w art. 1 wchodzą w życie z dn. 23.09.2001 r. (Dz.U. 2001 r. Nr 63, poz. 634)

Art. 2.

1. Osoby przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązane, na żądanie inspektora sanitarnego bądź właściwego do spraw zdrowia organu administracji publicznej:
 - 1) poddawać się szczepieniom ochronnym przeciwko chorobom zakaźnym,
 - 2) poddawać się badaniom mającym na celu wykrywanie chorób zakaźnych,
 - 3) wykonywać zalecenia dotyczące zabiegów higieniczno-sanitarnych, jakie okażą się niezbędne w celu zapobiegania chorobom zakaźnym,
 - 4) udzielać wyjaśnień i podawać dane mogące mieć znaczenie dla wykrycia choroby zakaźnej i źródła zakażenia lub zapobiegania szerzeniu się choroby zakaźnej.
2. *[Minister Zdrowia i Opieki Społecznej]* <**Minister właściwy do spraw zdrowia**> określa w drodze rozporządzenia:
 - 1) zasady przeprowadzania szczepień ochronnych przeciwko chorobom zakaźnym,
 - 2) wykaz prac, których wykonywanie jest zabronione niektórym chorym zakaźnie, nosicielom lub podejrzanym o nosicielstwo, oraz
 - 3) zasady przeprowadzania badania lekarskiego osób wykonujących lub zamierzających wykonywać prace określone w pkt 2.

<**2a. Zasady i tryb wykonywania badań lekarskich osób wykonujących prace w procesie produkcji i w obrocie żywnością do celów sanitarno-epidemiologicznych regulują odrębne przepisy.**>

zmiany w ust. 2 i 3 oraz dodany ust. 2a w art. 2 wchodzi w życie z dn. 23.09.2001 r. (Dz.U. 2001 r. Nr 63, poz. 634)

3. *[Minister Zdrowia i Opieki Społecznej]* <**Minister właściwy do spraw zdrowia**> może określić w drodze rozporządzenia zasady przeprowadzania badań określonych grup ludności w celu wykrywania niektórych chorób zakaźnych.
4. Rozporządzenia określone w ust. 2 i 3 mogą przewidzieć środki, jakie będą stosowane względem osób, które wbrew nałożonemu na nie obowiązkowi nie poddały się szczepieniom ochronnym bądź badaniom, a w szczególności wprowadzać zakaz przyjmowania takich osób do szkół, internatów, zakładów przeznaczonych dla dzieci lub na kolonie letnie, do czasu wypełnienia tego obowiązku.

Art. 3.

1. Chorzy zakaźnie, podejrzeni o choroby zakaźne, nosiciele, podejrzeni o zakażenie i osoby podejrzone o nosicielstwo są obowiązani przestrzegać wskazań lekarskich, a także nakazów i zakazów wydanych przez organy Inspekcji Sanitarnej w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych.
2. *[Minister Zdrowia i Opieki Społecznej]* <**Minister właściwy do spraw zdrowia**> ustala w drodze rozporządzenia wykazy chorób, w przypadku których ze względu na ich przebieg lub sposób szerzenia się zachodzi potrzeba:
 - 1) przymusowej hospitalizacji lub tylko przymusowego leczenia chorych zakaźnie albo
 - 2) izolacji podejrzanych o chorobę zakaźną bądź podejrzanych o zakażenie.
3. *[Minister Zdrowia i Opieki Społecznej]* <**Minister właściwy do spraw zdrowia**> określa w drodze rozporządzenia zasady stwierdzania nosicielstwa oraz szczegółowe obowiązki nosicieli i podejrzanych o nosicielstwo.

zmiany w art. 3 wchodzi w życie z dn. 23.09.2001 r. (Dz.U. 2001 r. Nr 63, poz. 634)

Art. 4.

Nad stosowaniem się nieletnich i ubezwłasnowolnionych do przepisów art. 2 i 3 obowiązane są czuwać osoby, które sprawują nad nimi prawną lub faktyczną opiekę.

Art. 5.

1. Właściciel, zarządca, administrator oraz pracodawca są obowiązani utrzymywać nieruchomości w należyтым stanie higieniczno-sanitarnym oraz stosować się do wskazań i nakazów wydawanych przez organy Inspekcji Sanitarnej w celu zwalczania chorób zakaźnych.

[2. *Wymagania higieniczno-sanitarne, jakim powinny odpowiadać poszczególne rodzaje nieruchomości, zakładów pracy i instytucji, określają w drodze rozporządzenia właściwi ministrowi w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.*]

ust. 2 w art. 5 skreślony z dn. 23.09.2001 r. (Dz.U. 2001 r. Nr 63, poz. 634)

Art. 6.

1. Zakłady opieki zdrowotnej, akademie medyczne i inne szkoły wyższe prowadzące działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, instytuty naukowo-badawcze, osoby wykonujące zawód medyczny, kierownicy statków morskich i śródlądowych oraz statków powietrznych, pracodawcy, zakłady nauczania, wychowania i opieki, hotele, domy wczasowe, schroniska turystyczne i ośrodki turystyczno-wypoczynkowe, zakłady karne, organy Policji, organy jednostek samorządu terytorialnego mają obowiązek zgłaszania organom Inspekcji Sanitarnej, a także określonym publicznym zakładom opieki zdrowotnej przypadków zachorowania, podejrzenia o zachorowanie i zgonów na choroby zakaźne natychmiast po otrzymaniu o nich wiadomości.
2. W jednostkach określonych w ust. 1 obowiązek zgłaszania ciąży na kierownikach tych jednostek lub osobach przez nich wyznaczonych.
3. [Minister Zdrowia i Opieki Społecznej] <Minister właściwy do spraw zdrowia> określi w drodze rozporządzenia zasady dokonywania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1.

zmiana w ust. 3 w art. 6 wchodzi w życie z dn. 23.09.2001 r. (Dz.U. 2001 r. Nr 63, poz. 634)

Art. 7.

1. Powiatowy (miejski w miastach na prawach powiatu) lub portowy inspektor sanitarny, w razie stwierdzenia lub podejrzenia choroby zakaźnej bądź nosicielstwa, wydaje w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 decyzje o poddaniu przymusowej hospitalizacji, przymusowemu leczeniu lub izolacji, a ponadto - w granicach, w jakich to się okaże potrzebne, w celu zapobieżenia szerzeniu się choroby zakaźnej - może:
 - 1) uzależnić zmianę miejsca zamieszkania lub pobytu podejrzanego o chorobę zakaźną lub podejrzanego o zakażenie od swego zezwolenia oraz nakazać takiej osobie poddawanie się określonym badaniom (nadzór sanitarny),
 - 2) poddać chorego zakaźnie koniecznym badaniom,

- 3) nakazać podejrzanemu o chorobę zakaźną lub podejrzanemu o zakażenie wstrzymanie się od zajęć zarobkowych bądź od uczęszczania do zakładów nauczania albo wychowania,
 - 4) czasowo zakazać korzystania z określonych urządzeń do zaopatrywania w wodę z naturalnych lub sztucznych ujęć, co do których istnieje podejrzenie zakażenia, oraz nakazać równocześnie odpowiednie oznaczenie tych urządzeń lub ujęć,
 - 5) uznać za zakażone lub podejrzone o zakażenie tereny, budynki, pomieszczenia lub środki transportu, w których przebywały osoby chore lub podejrzone o chorobę zakaźną albo nosiciele zarazków chorób zakaźnych bądź w których znajdowały się zwierzęta lub przedmioty zakażone, oraz zakazać wstępu do tych obiektów do czasu ich odkażenia,
 - 6) zarządzić odkażenie, dezynsekcję osób, zwierząt, pomieszczeń i przedmiotów zakażonych lub podejrzanych o zakażenie bądź zniszczenie przedmiotów, gdy w inny sposób niemożliwe jest zniszczenie zarazków, a także deratyzację,
 - 7) zarządzić badanie sanitarne artykułów żywności znajdujących się w gospodarstwie domowym oraz zabezpieczyć te artykuły przed możliwością spożycia do czasu ustalenia wyniku badania, a w razie potrzeby zarządzić ich odkażenie lub zniszczenie,
 - 8) zarządzić sekcję zwłok osoby zmarłej na chorobę zakaźną lub osoby, która przed zgonem była podejrzana o taką chorobę.
2. Powiatowy (miejski w miastach na prawach powiatu) lub portowy inspektor sanitarny w przypadku stwierdzenia potrzeby przeprowadzenia zabiegów higieniczno-sanitarnych, jak dezynfekcja, dezynsekcja, w celu zapobiegania chorobom zarządza przeprowadzenie tych zabiegów w niezbędnym zakresie.
 3. Organ Inspekcji Sanitarnej lub osoba działająca z jego upoważnienia może niezwłocznie zastosować przymus bezpośredni, określony w przepisach o egzekucji administracyjnej, w stosunku do osób, które pomimo ostrzeżenia o możliwości zastosowania przymusu nie wypełniają decyzji o hospitalizacji lub izolacji, wbrew zakazowi korzystają z urządzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 4, bądź naruszają zakaz wstępu na teren oraz do pomieszczeń i budynków uznanych za zakażone, a także korzystają ze środków transportu uznanych za zakażone.
 4. *[Minister Zdrowia i Opieki Społecznej]* <**Minister właściwy do spraw zdrowia**> ust. 5 w art. 7 skreślony określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady zwalczania chorób zakaźnych w międzynarodowej żegludze morskiej i lotniczej.
 6. *[Minister Zdrowia i Opieki Społecznej]* <**Minister właściwy do spraw zdrowia**>, w przypadkach określonych chorob zakaźnych. może w drodze rozporządzenia wprowadzić obowiązek stosowania jednolitych metod postępowania, uznanych przez szkołę wyższą lub instytut naukowo-badawczy. zmiany w ust. 4 i 6 w art. 7 wchodzą w życie z dn. 23.09.2001 r. (Dz.U. 2001 r. Nr 63, poz. 634)

Art. 8.

1. Osoba poddana izolacji w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej lub przymusowemu leczeniu nie ponosi opłat ze świadczenia leczniczo-zapobiegawcze i leki udzielone jej przez zakłady opieki zdrowotnej w związku z tym leczeniem.
2. Powiatowy (miejski w miastach na prawach powiatu) lub portowy inspektor sanitarny może w uzasadnionych społecznie przypadkach zwolnić od ponoszenia opłat

za świadczenia leczniczo-zapobiegawcze, udzielone przez zakłady opieki zdrowotnej zamkniętej, chorych zakaźnie nie podlegających przymusowej hospitalizacji.

5. Za czas opuszczenia pracy w związku z poddaniem się szczepieniom lub badaniom określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 pracownikowi przysługuje wynagrodzenie obliczane jak za urlop wypoczynkowy. **ust. 3 i 4 w art. 8 utraciły moc**
6. Zarząd powiatu właściwy ze względu na miejsce zamieszkania w stosunku do obywateli polskich oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych w stosunku do cudzoziemców pokrywają:
- 1) koszty przewozu osób podlegających przymusowej hospitalizacji lub izolacji oraz
 - 2) koszty przejazdu do zakładu opieki zdrowotnej osób podlegających przymusowemu leczeniu lub przymusowym badaniom stanu zdrowia, z wyjątkiem badań określonych w art. 2 ust. 2 pkt 3.
7. Koszty przejazdu pracowników na badania lekarskie określone w art. 2 ust. 2 pkt 3 pokrywają pracodawcy .
8. Do zwrotu kosztów przejazdu (ust. 6 pkt 2 i ust. 7) mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące zwracania ubezpieczonym kosztów przejazdu do zakładów leczniczych.

Art. 9.

Lekarz, starszy felczer lub felczer, który w czasie wykonywania czynności zawodowych stwierdził przypadek choroby zakaźnej lub powziął podejrzenie co do istnienia takiej choroby, jest obowiązany zastosować środki zapobiegające szerzeniu się choroby. Jeżeli lekarz, starszy felczer lub felczer nie jest upoważniony do wykonywania uprawnień inspektora sanitarnego, przysługują mu w takim przypadku uprawnienia określone w art. 7 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 oraz ust. 2, z tym że od jego decyzji może być wniesione odwołanie do właściwego inspektora sanitarnego.

Art. 10.

Inspektor sanitarny może zarządzić zamknięcie zakładu pracy lub instytucji bądź ich części, w których zostały stwierdzone zaniedbania w zakresie higieniczno-sanitarnym, stwarzające bezpośrednie niebezpieczeństwo szerzenia się choroby zakaźnej, na okres niezbędny do usunięcia tych zaniedbań lub przeprowadzenia dezynfekcji.

Art. 12.

art. 11 skreślony

1. W razie wystąpienia choroby zakaźnej właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego bądź wojewoda na wniosek inspektora sanitarnego wydaje zarządzenia mające na celu zapobieżenie epidemii, a dotyczące w szczególności:
- 1) czasowego ograniczenia komunikacji miejscowej,
 - 2) zakazu handlu obnośnego i obwoźnego,
 - 3) czasowego zamknięcia zakładów pracy i instytucji lub ich części, których prowadzenie zagraża szczególnym niebezpieczeństwem,

- 4) czasowego zakazu odbywania targów, jarmarków, pielgrzymek, procesji, widowisk i zgromadzeń publicznych oraz skupiania się większej liczby osób,
 - 5) czasowego ograniczenia obrotu i używania przedmiotów mogących być przyczyną szerzenia się choroby zakaźnej,
 - 6) czasowego zajmowania lokali i dostarczania środków transportu na cele zwalczania epidemii - przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o zakwaterowaniu sił zbrojnych i o dostarczaniu środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju,
 - 7) dokonywania na koszt właścicieli lub użytkowników naprawy urządzeń wodnych i urządzeń przeznaczonych do usuwania nieczystości, z wyjątkiem urządzeń komunalnych, po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego na dokonanie naprawy,
 - 8) tępienia w ognisku zakażenia stawonogów, gryzoni lub innych zwierząt niegospodarskich przenoszących zarazki.
3. Koszty spowodowane naprawą urządzeń określonych w ust. 1 pkt 7 podlegają **ust. 2 w art. 12 skreślony** ściąganiu w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych. Tytułem egzekucyjnym jest wykaz kosztów, ustalony przez zarząd powiatu.
4. Zarządzenia w sprawach określonych w ust. 1 powinny określać sposób wykonania wprowadzanych nakazów i zakazów oraz powinny być podawane do wiadomości w drodze obwieszczeń publicznych.

Art. 13.

1. Przepisy ustawy mogą być stosowane w niezbędnym zakresie do zwalczania epidemii chorób nie objętych wykazem wydanym na podstawie art. 1 ust. 3 w przypadku, gdy:
 - 1) powstanie niebezpieczeństwo szerzenia się nieznannej jednostki chorobowej,
 - 2) znana jednostka chorobowa wywołuje groźne dla zdrowia objawy dotąd nie stwierdzone bądź też powoduje wzmożone nasilenie ilości zachorowań.
2. Główny Inspektor Sanitarny bądź wojewódzki inspektor sanitarny ustala, które przepisy ustawy mogą być stosowane do jednostek chorobowych określonych w ust. 1. Zarządzenie wydane w tej sprawie przez wojewódzkiego inspektora sanitarnego traci moc, jeżeli nie zostanie zatwierdzone, przed upływem tygodnia od dnia jego wydania, przez Głównego Inspektora Sanitarnego.
3. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 2, podaje się w drodze obwieszczeń publicznych do powszechnej wiadomości na obszarach zagrożonych.

Art. 14.

1. Osoby i jednostki organizacyjne, które poniosły szkodę wskutek zarządzonego w celu zwalczania chorób zakaźnych zakazu wprowadzenia do obrotu lub spożycia artykułów spożywczych, odkażenia lub zniszczenia przedmiotów, mają prawo do **ust. 2 w art. 14 skreślony** odszkodowania.

Art. 15.

1. W razie stwierdzenia nosicielstwa zarazków choroby zakaźnej lub stwierdzenia podejrzenia o nosicielstwo u pracownika zatrudnionego przy czynnościach zabro-

nionych nosicielom lub podejrzanych o nosicielstwo, pracodawca jest obowiązany niezwłocznie odsunąć pracownika od dotychczas spełnianych czynności i w miarę możliwości przesunąć go do innej pracy nie zabronionej nosicielom, która odpowiada posiadanym przez pracownika kwalifikacjom lub do której pracownik może być przyuczony.

ust. 2 w art. 15 skreślony

Art. 16.

1. Pracodawca może niezwłocznie, po stwierdzeniu u pracownika nosicielstwa zarazków choroby zakaźnej (art. 3 ust. 3), rozwiązać z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia w trybie przewidzianym dla rozwiązywania umów o pracę w razie niezdolności pracownika do pracy wywołanej chorobą - jeżeli nie ma możliwości przesunięcia go do innej pracy lub jeżeli pracownik odmawia podjęcia innej proponowanej mu pracy (art. 15).

ust. 2 w art. 16 skreślony

Art. 17.

1. Pracodawca nie może wypowiedzieć stosunku pracy pracownikowi, który z powodu podejrzenia o nosicielstwo zarazków choroby zakaźnej został odsunięty od dotychczas pełnionych czynności, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający zakład pracy do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu niezdolności do pracy wywołanej chorobą, chyba że zakład pracy ulega zupełnej likwidacji.
2. Okres czasu, o którym mowa w ust. 1, podlega przedłużeniu, jeżeli powiatowy (miejski w miastach na prawach powiatu) lub portowy inspektor sanitarny stwierdzi, że w ciągu tego okresu, bez winy pracownika, nie mogły być przeprowadzone wszystkie wymagane badania na nosicielstwo.
3. Pracodawca może niezwłocznie, po stwierdzeniu u pracownika podejrzenia o nosicielstwo zarazków choroby zakaźnej, rozwiązać z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia w trybie przewidzianym dla rozwiązywania umów o pracę w razie niezdolności pracownika do pracy wywołanej chorobą, jeżeli pracownik ten odmawia podjęcia innej proponowanej mu pracy (art. 15).

Art. 19.

art. 18 utracił moc

1. Pracownikom służby zdrowia przysługuje w związku z realizacją przepisów ustawy prawo do ochrony, przyznanej pracownikom państwowym w przepisach prawa karnego.
2. W razie zachorowania pracownika (ust. 1) na chorobę zakaźną pozostającą w związku przyczynowym z zatrudnieniem przy zwalczaniu tej choroby, stosunek pracy nie może być z pracownikiem rozwiązany bez jego zgody do czasu odzyskania przez niego zdolności do pracy bądź uznania go za inwalidę, jednak w okresie nie przekraczającym jednego roku.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pracowników służby weterynaryjnej zatrudnionych przy zwalczaniu wśród zwierząt chorób zaraźliwych, które mogą być przenoszone na ludzi.

Art. 20.

1. Osoby wykonujące zawody medyczne, a także osoby o innych kwalifikacjach, zatrudnione w zakładach opieki zdrowotnej, mogą być powoływane do pracy przy zwalczaniu epidemii.
2. Decyzję o powołaniu wydaje, na wniosek inspektora sanitarnego:
 - 1) starosta, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub zatrudnienia osoby powoływanej, jeśli powołanie dotyczy obszaru danego powiatu,
 - 2) wojewoda, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub zatrudnienia osoby powoływanej, jeśli powołanie dotyczy obszaru danego województwa,
 - 3) minister właściwy do spraw zdrowia w razie powołania na obszar innego województwa.
3. Powołaniu do pracy przy zwalczaniu epidemii nie podlegają:
 - 1) żołnierze, a także inne osoby, które nie ukończyły 18 lat bądź przekroczyły 55 lat,
 - 2) posłowie i senatorowie,
 - 3) członkowie organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego,
 - 4) osoby zatrudnione w jednostkach organizacyjnych podległych ministrom właściwym do spraw: obrony narodowej, spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i transportu,
 - 5) kobiety w ciąży lub posiadające dzieci w wieku do 14 lat,
 - 6) inwalidzi i inne osoby o ograniczonej sprawności fizycznej.
4. Powołanie do pracy przy zwalczaniu epidemii stwarza obowiązek pracy przez okres do 3 miesięcy w zakładzie opieki zdrowotnej wskazanym w decyzji o powołaniu.
5. Przez czas trwania obowiązku, o którym mowa w ust. 4, z osobą powołaną do pracy przy zwalczaniu epidemii nie może być rozwiązany dotychczasowy stosunek pracy ani nie może być dokonane wypowiedzenie umowy o pracę, chyba że istnieje podstawa do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.
6. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania pracowników zakładów opieki zdrowotnej oraz innych osób powołanych do pracy przy zwalczaniu epidemii, w tym w szczególności:
 - 1) wynagrodzenie pracowników oraz innych osób powołanych wyłącznie do pracy przy zwalczaniu epidemii,
 - 2) wynagrodzenie pracowników medycznych oraz innych osób powołanych do wykonywania dodatkowo poza godzinami pracy zadań związanych ze zwalczaniem epidemii.
7. Osobie powołanej do pracy poza miejscem jej stałego zamieszkania przysługuje zwrot kosztów przejazdu oraz diety na zasadach ustalonych dla pracowników państwowych.

Art. 21.

1. Decyzje wydane na podstawie niniejszej ustawy bądź przepisów na jej podstawie wydanych są natychmiast wykonalne.

2. W przypadku zasługującym na uwzględnienie inspektor sanitarny może - w razie wniesienia odwołania - wstrzymać wykonanie decyzji.

Art. 22.

1. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych - każdy w swoim zakresie działania - w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określą, w drodze rozporządzenia:
 - 1) organy i zakłady właściwe do wykonywania zadań określonych w ustawie oraz sposób wykonywania tych zadań w stosunku do osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń służby zdrowia podległych tym ministrom, jak również w stosunku do innych osób zamieszkałych na terenach obiektów wojskowych, uwzględniając w szczególności określenie rodzaju zakładów i organów, o których mowa w przepisach ustawy, trybu przeciwdziałania powstaniu chorób zakaźnych, rodzaju dokumentacji oraz zasad wynagradzania osób powołanych do prac przy zwalczaniu chorób zakaźnych;
 - 2) zasady współpracy organów, o których mowa w pkt 1, z organami podległymi ministrowi właściwemu do spraw zdrowia w zakresie czynności związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych, w tym instytucje współpracujące, zasady i zakres współpracy.
2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb stosowania niektórych przepisów ustawy w więzieniach, zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.

Art. 23.

1. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) warunki higieniczno-sanitarne w przewozach kolejowych, drogowych i lotniczych oraz na terenach kolejowych,
 - 2) zasady wykonywania nadzoru nad przestrzeganiem warunków, o których mowa w pkt 1.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) warunki higieniczno-sanitarne w morskich portach i przystaniach,
 - 2) zasady wykonywania nadzoru nad przestrzeganiem warunków, o których mowa w pkt 1.

Art. 24.

Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady współpracy podległych im organów w zakresie zwalczania chorób zakaźnych, które mogą być przenoszone ze zwierząt kręgowych na ludzi lub z ludzi na zwierzęta kręgowce, w szczególności:

- 1) wykaz chorób, których współpraca dotyczy,
- 2) jednostkę zobowiązaną do współpracy,
- 3) zakres współpracy.

Art. 25.

Ustawa nie narusza przepisów o zwalczaniu gruźlicy, chorób wenerycznych i zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Art. 26.

1. Kto:

- 1) nie przestrzega wskazań lekarskich, nakazów lub zakazów, wydawanych w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych przez organy Inspekcji Sanitarnej,
- 2) wbrew przepisom o zwalczaniu chorób zakaźnych zatrudnia chorego zakaźnie, podejrzanego o chorobę zakaźną, podejrzanego o zakażenie, nosiciela lub podejrzanego o nosicielstwo,
- 4) wbrew ciężącemu na nim obowiązкови nie zgłasza przypadku zachorowania, podejrzenia o zachorowanie lub zgonu na chorobę zakaźną
- podlega karze grzywny do 4500 zł.

**pkt 3 w ust. 1 w art.
26 utracił moc**

2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Art. 27.

1. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz.U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198, z 1949 r. Nr 25, poz. 174 i z 1959 r. Nr 27, poz. 170) oraz
- 2) dekret z dnia 14 maja 1946 r. o powołaniu pracowników służby zdrowia do walki z epidemiami (Dz.U. Nr 23, poz. 150).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie obowiązują przepisy dotychczasowe ze zmianami wynikającymi z ustawy.

Art. 28.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.